

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4

Telefon 1414 i 156 — P.-K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr. Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 96

Katowice, poniedziałek 25-go kwietnia 1932 r.

Rok 31

Lęk przed polskim chłopem.

Provincje wschodnie stanowią dla rządzących w Niemczech dzisiejszych przedmiot troski z szeregu przyczyn. Przedewszystkiem rząd Rzeszy pragnie zorganizować niemiecki wschód jako wał ochronny przeciw Polsce, złamać przewagę polityczną junkra na wschodzie Prus oraz nie dopuścić, by załamał się majątków, którym nawet „Osthilfe” nie pomogła, dokonywało się w formie anarchicznej. Z temi trzema zadaniami połączono czwarte, zadanie znalezienia zajęcia dla mas bezrobotnych — i tak się zrodził nowy plan kolonizacji wschodniej. Jak większość zasadniczych przemian w strukturze Niemiec, tak i ta ma się dokonać w drodze rozporządzenia prezydenta, a z pominięciem parlamentu. W tem wielkiem dziele ustawodawczym i gospodarczym będzie wprawdzie współdziałał przemysł — ale nie będzie współdziałał parlament.

Szczegóły tej osobliwej niemieckiej „reformy rolnej” nie są jeszcze dokładnie znane. Wedle dotychczasowych wiadomości rozporządzenie prezydenta ma upoważnić rząd Rzeszy do kupowania w wszystkich obiektach rolnych wystawianych na sprzedaż licytacyjną w prowincjach wschodnich. Cena kupna ma być jednak właścicielom wypłacana dopiero po upływie 10 lat, a w ciągu lat 10 będą wstawiane w budżet Rzeszy jedynie odsetki ceny kupna oraz pozycje na oczyszczenie hipoteki nabytych realności. Wierzyciele hipoteczni będą mieli obowiązek odstąpić swoje pretensje hipoteczne rządowi Rzeszy. Nabyte w ten sposób przez Rząd Rzeszy grunta będą przydzielane bezrobotnym.

Tak wygląda pokrótce plan przyszłego rozporządzenia Hindenburga. Daje on rządowi Rzeszy decydujący wpływ na to, w jaki sposób będzie likwidowana w wschodnich prowincjach Prus ta część wielkiej własności (bo o nią głównie idzie), która nie jest do uratowania.

Być może, że cały ten proces nie będzie ruiną gospodarczą junkrów pruskich, z pewnością będzie ich ruiną polityczną. Do tego ziemiaństwo pruskie doprowadziła polityka popierania skrajnego nacjonalizmu, polityka walki z republiką i z systemem rządów w Niemczech.

Projekt rządu niemieckiego zostanie zapewne wykonany. Popiera go wielki przemysł, który ma nadzieję uwolnienia się w ten sposób od ciężkiej na zachodzie Niemczech masy bezrobotnych i nadzieję uczynienia z człowieka żyjącego z zasiłków przyszłego rolnika-konsumenta. Popierają go partie rządowe, które widzą w nim możliwość zachwiania rządami nacjonalistycznymi w Prusach na wschód od Łaby. Popiera go rząd, który widzi w projekcie szanse zahamowania procesu wyludnienia się wschodnio-niemieckiej, szanse postawienia muru niemieckiego na polskiej granicy, ostatecznego zgermanizowania dzelnicy Polski, dotąd pod rządami Niemiec pozostających.

Krwawym terorem uniemożliwiono wejście do sejmu pruskiego przedstawiciela ludu polskiego.

Berlin. (Godz. 23) Dotychczas obliczono w całych Prusach 20.578.224 głosów. Z tego otrzymali: Socjaldemokraci 4.251.000, niemiecko-narodowi 1.427.500, centrum 3.241.000, komuniści 2.620.000, ludowcy 325.000, partja Wintera 39.000, partja gospodarcza 179

tysięcy, Landvolk 167.000, młoda partja 40.000, partja państwowa 291.000, narodowj socjaliści 7.444.000, chrześcijańsko-socjalni 241.000, pozostałe partje ogółem 322.000, w tem Polacy 33.000.

Opole. Akcja wyborcza Polsko-Katolickiej Partji Ludowej na Śląsku Opol-

skim odbywała się zwłaszcza w ostatnim tygodniu, w niezwykle ciężkich warunkach. Ludność polską na całym Śląsku Opolskim terrorizowały bojówki niemieckie. Wypadki teroru były na porządku dziennym. I tak 19 bm. pod Opolem napadnięty został i ciężko ranny kolporter odezwo Polsko-Katolickiej Partji Ludowej, któremu napastnicy zadali łomem żelaznym ciężkie rany w głowę oraz złamali dolną szczękę. Stan ofiary napadu jest bardzo poważny. W ubiegły czwartek w pow. sycowski bojówkarze niemieccy napadli 6-ciu roznosicieli odezwo polskich i pobili ich do krwi. W Lichini, w pow. kozielskim grupa polskiej młodzieży została podstępnie napadnięta w lesie i ciężko pobita. Jednego z Polaków, zmasakrowanego przez bojówkarzy hitlerowskich, musiano oddać pod opiekę lekarską. W przededniu wyborów, t. j. w sobotę w Małym Kotorzu zgraja bojówkarzy niemieckich, uzbrojonych w okute drągi, napadła na grupę funkcjonariuszy Polskiej Partji. Ściągnięto ich z rowerów, które zniszczono a następnie pastwiono się nad Polakami, bijąc i raniąc dotkliwie. Z trudem udało się Polakom uciec z życia z rąk napastników.

Policja aresztowała dwóch z pośród napastników, których jednakowoż następnie żandarmerja zwolniła, twierdząc, że „nie zachodzi obawa ucieczki obwinionych”. Równocześnie na całym Śląsku Opolskim rozrzucono ogromną ilość ulotek, zohydających rząd polski i wzywających ludność polską do wstrzymania się od głosowania.

Rzecz zrozumiała, że wobec tak niestłuchanego teroru i ustawicznych napadów na funkcjonariuszy polsko-katolickiej partji ludowej przez bojówki nacjonalistyczne, zgóry można było przewidzieć wynik wyborów, jeżeli chodzi o polski żywioł na Śląsku Opolskim. W takich warunkach, w jakich przyszło zorganizować i prowadzić akcję wyborczą polskim kierownikom, nie można było liczyć się nadzieją jakiegos powodenia polsko-katolickiej partji ludowej. Toteż wyniki poniżej podane nie są prawdziwym odzwierciedleniem istotnej siły ludu polskiego na Śląsku Opolskim, lecz nowym tragicznym przyczynkiem do gehenny naszych rodaków za kordonem skazanych na niestłuchane napady i prześladowania ze strony niemieckich partji, począwszy od najskańszych nacjonalistów a skończywszy na katolickim Centrum. Mianowicie prasa centrowa w niebywały sposób atakowała partję polską i jej kandydatów. Śnać centrowcom zależało na ubiciu głosów polskich katolików. Niemniej podziwiać należy odwagę i zaparcie się tych Polaków, którzy — mimo wszystkiego — poszli do urny wyborczej i oddali głosy na partję polską. (k)

Stosunki sowiecko-japońskie zaostrzają się.

Tokio. Ostre walki toczą się między wojskami japońskimi a chińskimi we wschodniej części nowego państwa mandżurskiego. Chińczycy zdołali przerwać połączenie kolejowe na wschód od stacji Imien-Po. Według wiadomości z Charbina, władze japońskie aresztowały rosyjskiego naczelnika tej stacji, Grzeszkowskiego, pod zarzutem działania w porozumieniu z Chińczykami. Rząd sowiecki podjął się w Tokio demarche o zwolnienie aresztowanego.

Tokio. Z Osaki donoszą, że japoński minister wojny, jen. Araki, wygłosił wojowniczą mowę, w której przestrzegal mocarstwa, głównie Sowiety, przed wszelką interwencją w Mandżurji, której rozwój gospodarczy jest obecnie jednym z głównych celów Japonji. Minister wojny powiedział, że Japonja nigdy nie zgodzi się na rozciągnięcie na Mandżurję postanowień traktatu 9 mocarstw, dotyczącego Pacyfiku.

Podobłoczne popisy szybowcowe w Katowicach.

Przy pięknej pogodzie i bardzo licznym udziale widzów, odbyła się we wczorajszą niedzielę ułada impreza lotnicza Aeroklubu Śląskiego, której atrakcją były loty inż. Grzeszczyka na szybowcu.

Po lotach propagandowych dla publiczności, o godz. 15.10 szybowiec z inż. pilotem Grzeszczykiem — holowany przez kap. Stanisława Skarżyńskiego, głośnego z lotu nad Afryką — wzbilsę w powietrze. Po dziewięciomnutowem holowaniu — na wysokości 800 mtr. — szybowiec został przez obsadę (pilot Chorzeński) samolotu kap. Skarżyńskiego odcepiony i inż. pilot Grzeszczyk dalszy lot odbywał samodzielnie. Piękne loty szybowcowe, jak nie mniej piękne lądowanie inż. Grzeszczyka — widzowie przyjęli burzą frentycznych oklasków. Cały lot trwał około pół godziny.

Następnie odbyły się pokazy szy-

bowcowe pilotów wyszkolonych w Aeroklubie Śląskim przy ręcznym holowaniu, na przestrzeni nie dłuższej niż 20 do 30 mtr., poczem inż. Grzeszczyk ponowił swój pokaz, przyjmowany nie mniej entuzjastycznie, jak przy pierwszym pokazie. Zaznaczyć należy, że inżynier Grzeszczyk ma poza sobą niezwykle piękne wyniki lotów szybowcowych, nie przeto dziwnego, że fakt jego uczestnictwa w imprezie lotniczej Śląskiego Aeroklubu, był dla publiczności katowickiej rewelacją. Nie mniejszem zainteresowaniem cieszył się kap. Stanisław Skarżyński, jak już wspomnieliśmy, głośny z lotu nad Afryką, który szybowiec inż. Grzeszczyka holował na samolocie, na którym odbywał lot nad Afryką.

Impreza zakończyła się pokazem lotów grupowych, w wykonaniu pilotów wyszkolonych w Aeroklubie Śląskim, na awionetkach Aeroklubu.

W obawie przed twardą, upartą wytrzymałą masą, która mniej potrzebuje, więcej wytrzymuje, mocniej i twardziej wzrasta w ziemię, niż chłop niemiecki. W obawie, że ta masa kiedyś przeleje się przez granice kraju, gdzie jej jest ciasno, zacznie kolonizować kraj, gdzie się robi pusto. Dlatego też plany pruskie — to nie tylko echo dawnej komisji kolonizacyjnej — to także wyraz obaw, które się rodzą coraz silniej w Niemczech, iż z biegiem lat stosunek sił będzie ulegał zmianie na niekorzyść Niemiec. I dlatego też plany niemieckie są nie tylko objawem wiecznej żywotności hakatystycznego ducha, są także dowodem rosnącej siły Polski.

Ten punkt widzenia oczywiście jest dla nas w Polsce najbardziej interesujący. Byłoby niesłusznem twierdzić, że pomysły kolonizacyjne mają na oku tylko walkę z Polską, ale musi się stwierdzić, że jednym z głównych argumentów, czyniących je w Niemczech popularnymi i aktualnymi, jest także walka z Polską. Nie tylko w oczekiwaniu przyszłego rewansu, ale także jako narzędzie w pokojowej czy zbrojnej walce o rewizję granic. Także w obawie przed Pol-

Zagadnienia społeczne duszpasterskie a kler śląski. Kościół i pokój.

Obecny kryzys gospodarczy i z nim związane zagadnienia, zwłaszcza zaś szczególnie jego natężenie i specyficzne na Śląsku zabarwienie, każe kapłanom śląskim świadomym swych zadań przez dwa pełne dni rozważać właściwe przyczyny dzisiejszego kryzysu, by poznać przynajmniej najważniejsze jego momenty, móc tem energiczniej i ujętej zym jego skutkom się przeciwstawić. Rozważanie te, ujęte w dwudniowy kurs społeczno-duszpasterski, urządzony staraniem Związku Kapłanów Diecezji Śląskiej „Unitas”, z jednej strony dały możliwość fachowym znawcom z dziedziny społeczno-duszpasterskiej nakreślenia ważności zagadnień, wynikających z obecnego kryzysu, z drugiej strony słuchaczom pozwoliły szerzej wypowiedzieć swe zdanie w tej materji.

Kurs stał na wysokim poziomie zarówno w swej części referatowej, jak i dyskusyjnej. Referaty wygłosili w pierwszym dniu: Ks. prałat dr. Szymański, prof. uniwersytetu lubelskiego na temat „Kapitalizm w obecnej dobie”, inżynier Adolf Klisiewicz na temat „Socializm i komunizm obecnej dobie”. J. E. ks. biskup Adamski na temat „Praktyczne wnioski dla pracy duszpasterskiej”. W drugim dniu wygłosili referaty: ks. red. Piwowarczyk z Krakowa na temat „Stanowisko Kościoła wobec kapitalizmu i socjalizmu wzgl. komunizmu”, ks. kan. Lewek na temat „Jakimi charytatywnymi środkami może duszpasterz łagodzić skutki bezrobocia”. Końcowy referat wygłosił ks. Rostworowski T. J. z Krakowa na temat „Wyrobienie duchowej podstawy tak u księży jak u wiernych celem przetrwania kryzysu gospodarczego”.

Głęboko ujęte referaty prelegentów zwłaszcza J. E. ks. biskupa Adamskiego rzuciły jasny snop światła na zagadnienia, obok których dzisiaj kapłan w swej pracy duszpasterskiej obojętnie przejść nie może. Referaty dały niejedną wskazówkę, jak duszpasterz się winien ustosunkować do tych zagadnień, co przedsięwziąć, czego unikać, jakie siły ducha u siebie i u wiernych potęgować, by obecny ciężki kryzys przetrwać.

Zainteresowanie kursem ze strony duchowieństwa śląskiego było znaczne. Wzięło w nim udział 143 księży. Z po-

Wielkopolska w sprawie projektu małżeńskiego komisji kodyfikacyjnej.

Archidiecejalny Instytut Akcji Katolickiej w Poznaniu wręczył J. Em. ks. Kardynałowi Prymasowi zbiór protestów przeciwko projektowi ustawy o małżeństwie, podpisanych przez katolików archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej. Potężna liczba protestów, zebranych w 7 tomach, świadczy, że projekt potępiło całe katolickie społeczeństwo Wielkopolski. Organizacje wszystkich parafii nadesłały protesty, a mianowicie 7631 stowarzyszeń Akcji Katolickiej, 2260 stowarzyszeń kościelnych, 3000 stowarzyszeń świeckich, ogółem 6891 organizacji z liczbą członków 969.115. Zatem prawie milion głosów wypowiedziało się z całą stanowczością, że nie chcą ustaw państwowych, sprzecznych z prawem Bożem i kościelnym, ustaw, godzących w rodzinę, podstawę życia społecznego, depczących świętość i nierozzerwalność węzła małżeńskiego. To też ks. Kardynał Prymas, przyjmując zebrane protesty, powitał z zadowoleniem ten zdrowy odruch społeczeństwa naszego i wyraził swą radość, że katolicy wszystkich stanów, niezależnie od poglądów politycznych, zrozumieli zagrożające Ojczyźnie naszej niebezpieczeństwo i zwarcie stanęli u boku Episkopatu Polskiego w obronie zasad, głoszonych przez Kościół Chrystusowy.

za granic diecezji zauważyć można było wśród obecnych: ks. dr. Brossa, dyr. Głównego Instytutu Akcji Katolickiej z Poznania, ks. dr. Gołaba, ks. Lubowieckiego, gen. sekretarza Akcji Kat. z Krakowa, ks. kan. Domańska z diecezji krakowskiej, ks. dr. Opalińskiego, dyr.

Akcji Katolickiej z Przemyśla, ks. prał. Tomakę z Przemyśla i innych. Na zakończenie kursu wyrażono życzenie, by Związek Kapłanów Diecezji Śląskiej „Unitas” częściej podobne kursy urządzał.

Z kraju bajek tysiąca i jednej nocy.

Wrócił niedawno ze swej kilkumiesięcznej podróży po Arabji badacz Jan Helfric. Udało mu się podobno dotrzeć do okolic, w których rzekomo nie stanęła stopa żadnego Europejczyka. Przywiózł on ze swej podróży naukowej szereg fotografii, z których jedną powyżej przedstawiamy. Widzimy na niej biały zamek sultana Makalli, zbudowany tuż nad morzem. Przed murami władcy Makalli uwija się liczne stado kóz, należące do inwentarza pana zamku. —

Trzy ofiary komunistycznej bomby.

W tych dniach zdarzył się w okolicy Frydku na Czeskim Śląsku straszny wypadek, którego ofiarą padli 4 chłopcy w wieku od 8 do 11 lat. Chłopcy ci, wracając ze szkoły, znaleźli w śmietniku przydrożnym małą puszkę, z wyglądu podobną do puszek po Sidolu. Zaciekawieni jej zawartością jęli manipulować koło jej zamkniętego otworu, dłubiąc w niej otwór szczyrówkiem. Nieoczekiwanie puszka ta eksplodowała w dłoniach jednego z chłopców. Kiedy ludzie, zwabieni hukiem eksplozji, przybiegli na miejsce wypadku, znaleźli wszystkich chłopców w kałużach krwi. Dwaj z nich byli już nieżywi, następni dwaj okazywali jeszcze znaki życia. Jeden z zabitych był formalnie rozszarpany. Ranni chłopcy zostali bezzwłocznie odwiezieni do szpitala. Po drodze jeden z nich zmarł. Czwartego jest nadzieja utrzymania przy życiu, aczkolwiek grozi mu ciężkie kalectwo na całe życie. Miejscowa żandarmerja rozpoczęła natychmiastowe śledztwo, pragnąc dotrzeć, w jaki sposób bomba ta znalazła się w śmietniku, i jakiego jest pochodzenia. Koło miejsca tego wypad-

ku zbierały się ogromne tłumy ludzi, których z trudem wzmocniona żandarmerja zmusiła do rozejścia. Przeprowadzone śledztwo nie wykazało nic pozytywnego, jednakże w kołach rządowych istnieje mocne podejrzenie, że ma się tu do czynienia z bombą pochodzenia komunistycznego. Komunistyczne koła czeskie bowiem już od dłuższego czasu zapowiadały swoje terrorystyczne wystąpienia na terenie Czechosłowacji, pragnąc w ten sposób zademonstrować swoje istnienie i wykorzystać poważny kryzys gospodarczy, panujący w Czechosłowacji, do swych zbrodniczych celów. Nawiasowo zaznaczyć należy, że w ostatnich czasach partja komunistyczna czeska wzrosła na siłach, co ujawniły ostatnie wybory komunalne. Władze są przekonania, że wspomnianą bombę mu siał któryś z przyszłych zamachowców komunistycznych ukryć w śmietniku, a nieszczerście chciało, że znalazły ją dzieci. Zdarzenie to wywołało ogromne wrażenie w okolicy, gdyż miejscowa ludność pragnie się w tem wszystkim dopatrywać zapowiedzi istotnych komunistycznych zamachów.

500 lat pożaru pod ziemią.

W pobliżu miejscowości Kufstein, na pograniczu bawarsko-tyrolskim leży na stoku górskim tyrolska miejscowość gór. Häring, stanowiąca jedyne osiedle górnicze w Tyrolu. Tamże znajdują się niezwykle potężne złoża węgla brunatnego, sięgające w głąb ziemi na wiele setek metrów. Niestety eksploatacja tych pokładów jest możliwa tylko częściowo, gdyż w głębi góry może tam, gdzie złoża są najpotężniejsze, szaleje pożar. Nie dzisiaj on powstał, ani nie przed 10 lub 20 laty, lecz początki jego sięgają przeszło 500 lat wstecz. Już w roku 1558 opisuje pożar ten jako od dawna szalejący poeta tyrolski Georg Rösch. Wówczas pożar ogarniał zaledwie górne warstwy złoża i ogrzewał tak silnie ziemię, że w okolicy tej nigdy śnieg się nie utrzymał i że nawet w najchłodniejszej porze roku hodowano tam warzywa. Dzisiaj ogień wżarł się już tak głęboko w pokłady węgla, że na powierzchni ziemi nie odczuwa się już prawie wcale jego wpływu. Zaledwie co kilka lat pożar w wnętrzu gór Pöfen daje o sobie znak istnienia.

Czynna dzisiaj kopalnia węgla odcięta jest od objętych pożarem złoża systemem potężnych murów. Mimo to od czasu do czasu przedostają się płomienie albo gazy trujące przez powstałą szczelinę lub wyłom w murze kopalni.

Takie wydarzenie miało miejsce w roku 1905, wywołując groźną sytuację, że część kopalni trzeba było zalać wodą, ażeby położyć tamę ogniewi. Wypad pożaru do kopalni powtórzył się w roku 1926 przez otwór w górze na szerokości kilku metrów. Mimo odcięcia głównego szybu zapomocą zamulenia go, kopalnia zagrożona była przez czas dłuższy.

Pokłady węgla w Häring znajdują się pod warstwą wapienia, obfitującego w głębokie szczeliny, które dochodzi powietrze w głąb góry i zasila pożar. W dodatku pokłady obfitują w siarkę, przyczyniającą się do podsycania i szerzenia się ognia.

Jakie rozmiary olbrzymi ten pożar posiada, nie da się stwierdzić, pewnem wszakże jest, że wżarł się on głęboko w trzewia góry i że wżera się w nią coraz głębiej.

× Najjaśniejszym oświetlonym placem w Europie jest Piccadilly w Circus w Londynie. Na tym najbardziej ożywionym placu w sercu Londynu ustawiono obecnie szereg nowych latarni o lampach łukowych; każdy ze słupów tarniowych mierzy 26 stóp wysokości i waży 1 1/4 tony, lampa zaś daje światło o sile 60 tysięcy watów. Obecnie na Piccadilly Circus jasno jest wieczorem jak w dzień.

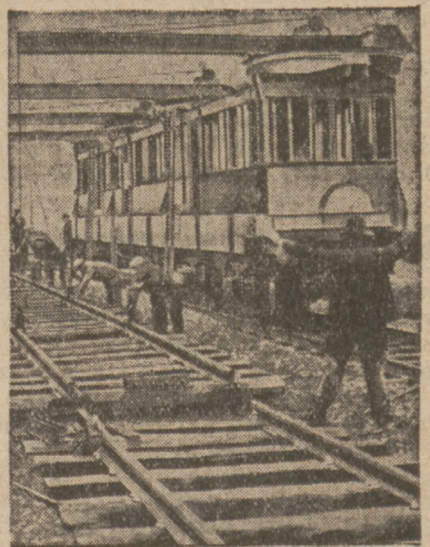
Rzadko dwa wyrazy tak zgodnie stoją obok siebie, jak słowa: Kościół i pokój. Zawarta w nich jest bowiem zem jedyna nadzieja dla narodów, trapiionych przeciwnościami obecnej doby. Dlatego też bardzo na czasie było ukazanie się książki na powyższy temat, pióra znanego pisarza francuskiego, o. Yves de la Briere, profesora paryskiego Instytutu Katolickiego i redaktora, czasopisma „Les Etudes”. Praca ta p. t. „Eglise et paix” ukazała się jako jeden z tomów wydawanej przez o. de la Briere „Bibliothèque d'etudes catholiques et sociales”, poświęconej badaniom zagadnień i powikłań doby obecnej na zasadzie doktryny, zawartej w encyklikach papieskich, poczynając od Leona XIII do Piusa XI.

Autor przyjmuje trzy główne zasady, na których buduje swoją zajmującą pracę: 1) Kościół katolicki wyznaje doktrynę pokoju w dziedzinie społecznej, międzynarodowej, moralnej i duchowej, 2) Kościół katolicki oraz wszelkie podległe mu instytucje rozwijały i rozwijają szeroko zakrojoną działalność, zmierzającą do pacyfikacji narodów, współpracy międzynarodowej i popierania dobra ogólnego, 3) dzieło pokojowe, jakie rozwija Kościół, nie jest tylko niewyraźnym „sentymentalnym pacyfizmem”, lecz jest, jak to określił Pius XI, koncepcją pozytywną, realną, pozostającą w harmonji ze wszystkimi słusznymi postulatami i uzasadnionymi subtelnościami patriotyzmu. Jeżeli chodzi o zagadnienie pokoju międzynarodowego w ramach współczesnego życia, to autor uwypukla trzy podstawowe zjawiska, a mianowicie: powszechną współzależność gospodarczą, wzajemną penetrację narodów, wzrastające podobieństwo ich zwyczajów społecznych. Pisząc o działalności pacyfistycznej papieża, o. Yves de la Briere, wspomina akty również czysto politycznej natury, jak słynna medjacja Leona XIII w sprawie wysp Karolińskich, a następnie działalność duchową, nie mniej jednak skuteczną.

Jakby koroną tego nowego cennego dzieła stanowi następująca konkluzja: Kościół katolicki naucza i szerzy ducha pokoju obecnie bardziej jeszcze niż kiedykolwiek indziej. Jest on zwiastunem pokoju i jego krzewicielem w każdym narodzie z osobna i w całej społeczności ludzkiej. Kościół głosi pokój międzynarodowy, nie zapominając jednak słusznym i bardzo subtelnych postulatów patriotyzmu.

Nowemu dziełu o. Yves de la Briere poświęcając pisma zagraniczne wiele miejsca a „Osservatore Romano” zamieścił na ten temat obszerny artykuł, w którym pracę tę ocenia nadzwyczaj pochlebnie.

Mechaniczna budowa toru.

Przy budowie nowych linii kolejowych we Francji zastosowano poraz pierwszy mechaniczny sposób układania szyn przy pomocy wagonu, jadącego sąsiednim torem. Tym sposobem można w ciągu jednej godziny ułożyć bez trudu 250 m toru kolejowego, oszczędzając bardzo wiele na czasie, kosztach i sile roboczej.

